

АРХИТЕКТУРА

Bridnia Larysa

*Associate Professor, Department of Architectural Design of
Civil Buildings and Structures, Kiev National University of
Construction and Architecture (KNUCA)*

Zehong Gong

*Graduate student, Department of Architectural Design of
Civil Buildings and Structures, Kiev National University
of Construction and Architecture (KNUCA)*

RENOVATION OF INDUSTRIAL ENTERPRISES FOR HOTEL FACILITIES. ARCHITECTURAL-SHAPED TRANSFORMATIONS

Бридня Лариса Юрьевна

*доцент кафедры Архитектурного проектирования
гражданских зданий и сооружений
Киевского Национального университета строительства
и архитектуры (КНУСА)*

Гун Цзехун

*аспирантка кафедры Архитектурного проектирования
гражданских зданий и сооружений
Киевского Национального университета строительства
и архитектуры (КНУСА)*

РЕНОВАЦИЯ ПРОМЫШЛЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ ПОД ГОСТИНИЧНЫЕ УЧРЕЖДЕНИЯ. АРХИТЕКТУРНО-ОБРАЗНЫЕ ТРАНСФОРМАЦИИ.

Summary. Modern approaches to ensuring the architectural expressiveness of objects during the reconstruction and renovation of industrial enterprises. The main architectural means of their figurative transformation.

Аннотация. исследованы современные подходы к обеспечению архитектурной выразительности объектов при реконструкции и реновации промышленных предприятий. Выделены основные архитектурные средства их образной трансформации.

Key words: renovation, renovation of industrial objects, historical industrial buildings, architectural expression, industrial enterprises,

Ключевые слова: реновация, реновация промышленных объектов, исторические промышленные здания, архитектурная выразительность, промышленные предприятия

Конец прошлого века ознаменовался переходом от «эры индустриализации» к «эре информационного технологического общества», что отразилось на всей структуре современного общества. Бурный рост технологий в первой половине XX столетия привел к образованию целой сети мелких и крупных промышленных предприятий, многие из которых обладали значительными производственными и складскими территориями. Первоначально, такое производство располагалось на окраинах населенных пунктов, но с ростом городских территорий, эти участки оказались в центральных или приближенных к центру районах застройки.

В связи с изменением направлений современного промышленного производства, глобализацией мировой экономики, дефицитом сырьевых ресурсов и прочими социально-экономическими факторами, многие промышленные предприятия и комплексы оказались неконкурентоспособными, постепенно

пришли в упадок, а их территории оказались в запустении.

Вопросы трансформации таких объектов встали очень остро еще в конце XX столетия. Первоначально, реновация таких объектов проходила хаотично, без должной согласованности и комплексного подхода. Однако, вскоре стало понятно, что проблема становится всеобщей и требует согласованности и научного обоснования в подходах к решению вопросов сохранения, ревитализации и реновации таких предприятий, изучением данного вопроса стали заниматься архитекторы и специалисты в разных странах Европы и Азии [1].

На 19-ом Всемирном Конгрессе Международного союза архитекторов (в 1996 г. в Барселоне) впервые были приняты комплексные подходы к сохранению и адаптивному повторному использованию исторических промышленных предприятий, так называемых «неопределенных территорий» (“*terrain vague*”), научному обоснованию направлений их реновации, с

обязательным сохранением исторической памяти, заключенной в лучших образцах промышленной архитектуры. Был дан мощный толчок развитию теоретической базы архитектурной реновации промышленных территорий.

Вопросами адаптивного повторного использования таких зданий и территорий занимались ученые и архитекторы-практики во многих странах мира [2], [4]. Определелись основные направления ревитализации промышленных предприятий – преобразования их в объекты с новой общественно значимой функцией: общественные и культурные центры, жилые комплексы, выставочные центры и другие арт-пространства, технопарки, офисные и торгово-развлекательные центры, учебные заведения и гостиницы [3].

Реконструкция промышленных предприятий под гостиничную функцию – является достаточно новым направлением такой реновации, но уже имеются удачные примеры подобных преобразований в мировой практике гостиничного строительства. Под гостиницу может перестраиваться как все промышленное здание или комплекс, так и отдельные его части. В таком случае, гостиничная функция становится частью общей концепции преобразования промышленных территорий.

При реконструкции промышленных зданий и комплексов под современные гостиницы высокого уровня комфортности могут применяться различные средства архитектурно-художественной выразительности, как такие, которые могут использоваться и при комплексной реконструкции зданий, изначально построенных для обеспечения гостиничной деятельности [5], так и характерные именно для преобразования исторических промышленных предприятий.

Выводы: При всем многообразии примеров реконструкции промышленных предприятий, можно выделить несколько характерных направлений архитектурно-образных трансформаций исторических промышленных предприятий при их повторном использовании под гостиничную функцию:

- **сохранение исторического образа индустриальной архитектуры** (за счет консервации наиболее характерных и значимых структурных элементов промышленных зданий, бережное их включение в обновленную структуру архитектурных объектов; использование аутентичных строительных материалов и элементов мебели и оборудования в интерьерах и экстерьерах зданий таких гостиниц);

- **контрастное единение старого и нового** в обновленных зданиях (новые включения подчеркнута выделяются по своей структуре,

применяемым материалам, тектоническому и цветовому решению, что позволяет акцентировать внимание на сохраненных исторических элементах, и обеспечивает осязаемую связь времен);

- **применение новейших технологий и энергоэффективных решений** в области конструкций, инженерно-технического оснащения и отделки таких гостиниц;

- **экологическая направленность** реконструкции промышленных предприятий (максимальное стремление к повторному использованию оригинальных материалов и деталей интерьеров и экстерьеров; бережное сохранение и использование природных элементов (рельефа местности, деревьев, водных ресурсов и т.д.), обновление систем освещения, вентиляции, утилизации отходов и прочего);

- **поддержка и развитие национальных и региональных особенностей в архитектуре**, что позволяет с наибольшей эффективностью использовать местные материалы, черты и традиции местной национальной культуры ;

- **синтез искусств** – широкое включение в архитектуру промышленных предприятий, преобразованных под гостиничную функцию, скульптурных и художественных элементов, арт-инсталляций и других видов художественного и декоративно-прикладного искусства.

Список литературы:

1. Cervellati, Pier Luigi and Scannavini, Roberto. Bologna. Política y etodología de la restauración de centros históricos. Colección Materiales de la ciudad. Editorial Gustavo Gili. Barcelona 1976.

2. Wang Janguo, Jiang Nan. Conservation and adaptive-reuse of historical industrial building in China in the post-industrial era/ Front. Archit.Civ.Eng. China 1(4).- Higher Education Press and Springer-Verlag. - 2007, p.474-480.

3. Zhydkova T., Cherpurna S., Popova O., Chabanenko P. Past centuries industrial architecture renovation methods/ Tehnički glasnik 12, 4(2018), p. 265-270.

4. Xiaoming Zhu, Chongxin Zhao, Wei He & Qian Jin. An Integrated Modern Industrial Machine — Study on the Documentation of the Shanghai Municipal Abattoir and its Renovation// Journal of Asian Architecture and Building Engineering, 2 (15), 2016, p. 155-160.

5. Bridnia Larysa. Methods of figurative transformation of type design hotels in Ukraine during the reconstruction/ Proceedings of the Third International conference on development of history of art and culturology in Eurasia/ «East West» Association for Advanced Studies and Higher Education GmbH. Vienna. 2015. P. 71-74.

STAINED GLASS WITH ARTIFICIAL LIGHTING AS A MEANS OF LIGHTING DESIGN

Коваль Лідія Михайлівна

кандидат мистецтвознавства, доцент,
докторант кафедри архітектурних конструкцій
Київський національний університет будівництва і архітектури

ВІТРАЖ ЗІ ШТУЧНИМ ОСВІТЛЕННЯМ ЯК ЗАСІБ СВІТЛОВОГО ДИЗАЙНУ

Summary. The article deals with stained glass with artificial lighting as a means of lighting design. As a result of the research, the main directions of using stained glass with artificial lighting inside public and residential premises were identified and analyzed. These include stained glass luminaires and stained glass panel lights. The author proposes a division of panel lights made of glass into two types. The first type implies the free application of modern glass processing techniques, without being tied to the stylistic specifics of the stained glass. The second type presupposes following the known stained glass techniques or its visual imitation. Also, the features of using stained glass with artificial lighting are defined and characterized. It is established that the use of the scattering surface as a basis for the stained glass window is inherent in stained glass panel lights, which may look like light ceiling panels with a flat face; panel lights that mimic the side window slots or upper lights; components of the light ceiling. A characteristic feature of stained glass luminaires is the use of saturated colors with a moderate transparency for their manufacture, which ensures even distribution of light, preventing the formation of sharp variations in the brightness of light within the overall composition.

Анотація. У статті розглядається вітраж зі штучним освітленням як засіб світлового дизайну. У результаті дослідження виявлено і проаналізовано основні напрямки використання вітражів зі штучним освітленням у внутрішньому середовищі громадських та житлових приміщень. До них належать – вітражні світильники та вітражні світлові панно. Запропоновано умовний поділ світлових панно зі скла на два типи. Перший – з вільним застосуванням сучасних технік обробки скла, без прив'язки до стилістичної специфіки вітража. Другий – з дотриманням відомих вітражних технік або з їх візуальною імітацією. Також, визначено і охарактеризовано особливості застосування вітража зі штучним освітленням. Встановлено, що використання у якості основи для вітража світлорозсіювальної поверхні притаманне вітражним світловим панно, які можуть мати вигляд: світлових плафонів з пласкою лицьовою поверхнею; світлових панелей, що імітують бокові віконні прорізи чи верхні світлові ліхтарі; складових частин світлової стелі. Характерною особливістю вітражних світильників є застосування для їх виготовлення скла насичених кольорів з помірною прозорістю, що забезпечує рівномірний розподіл світла, запобігаючи утворенню різких перепадів яскравості освітлення у межах загальної композиції.

Key words: stained glass, artificial lighting, lighting design, stained glass luminaires, stained glass panel lights.

Ключові слова: вітраж, штучне освітлення, світловий дизайн, вітражні світильники, вітражні світлові панно.

Постановка проблеми. Як зазначає Гілязова Н. М., «сучасні вітражі на відміну від класичних не потребують суворого підбору скла, ... звільняються від стилістичних рамок, перетворюючись на гнучкий пластичний декоративний інструмент [5, с. 128]». Тому, винайдення нових матеріалів для вітражів стимулювало розвиток сучасного вітража за рахунок спрощення виробництва, розширення набору декоративних засобів вітражної композиції та використання автоматизованих процесів. Характерною особливістю вітража є широка різноманітність кольорних рішень та ступенів прозорості його складових і, відповідно, активна взаємодія з освітленням. Поєднання такого аспекту як поява нових технологій виготовлення вітража з активним розвитком електричних джерел світла призвело до активного використання вітража зі штучним освітленням у сучасному дизайні

інтер'єрів громадських і житлових приміщень. Ця обставина актуалізує проведення дослідження вітража зі штучним освітленням як засобу світлового дизайну.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні технологічні, естетичні і стильові аспекти створення вітражів розглядалися у працях як українських вчених, так і дослідників з інших держав. При цьому, на теренах України основна увага зосереджувалась на регіональних аспектах розвитку мистецтва вітража у роботах Грималюк Р. М. [7], Гах І. С. [4], Гілязової Н. М. [5, 6]. Петрушевський А. О. [11] вивчає класичні орнаменти вітражів з точки зору технічної естетики і пропонує використання комп'ютерних технологій у проектуванні вітражів та створенні їх візуалізацій.